

Виходить во Львовѣ що Середы и Суботы (кромѣ ру-
ківъ сілк.) о 4-й годинѣ пополуднї. Літерат. додатокъ
"Бібліотека наїзмамъ, поїздстї" виходить по 2 печат. ар-
кушъ кожного 15-го и последнаго дня кожного мѣсяца.

Редакція, адміністрація и експедиція підъ Ч. 8 улиці
Академичної.

Всѣ листы, посыпанія и рекламиці належить пересыпать
підъ адресою: редакція и адміністрація "Дѣло" Ч. 8 ул.
Академичної.

Рукописи не звертаються толькъ на попереднє застереженіе.

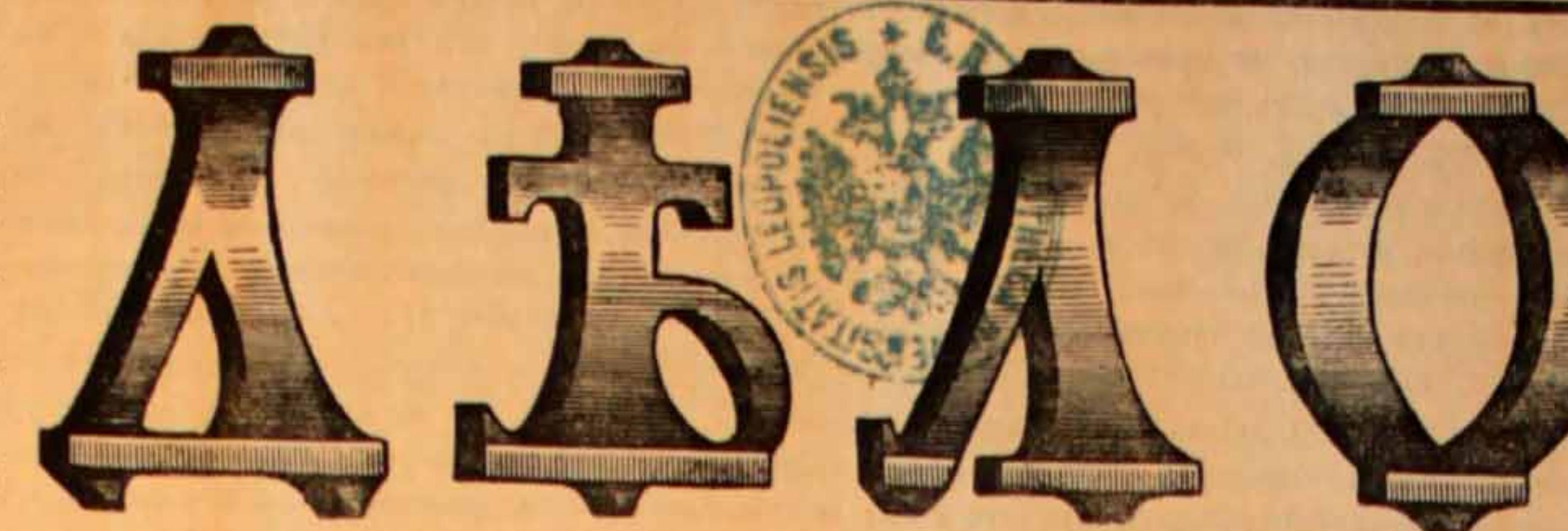
Подлинно чило стоить 12 кр. а. в.

Оголошенія приймаються по п'яті 6 кр. а. в. бѣдь одни
строчки печаткою.

Рекламація неопечатаній вольній бѣдь порта.

Предплату належить пересыпать франко (найлучше

постальнимъ посеракомъ) до: Адміністрація часописа "Дѣло"
ул. Академичної Ч. 8.

VII. Читателівъ въ Россії просямо ма-
ти на уважѣ, що въ вимовѣ *жі*, *б*, *і*—*і*, и (въ
серединѣ и на концѣ слівъ)—*ы*, и (на початку
слівъ и по самогласныхъ) = *і*, *б* (на початку
слівъ) = *ві*.

Політика шовинизму.

V.

(Авторъ брошюри "Polityka Nergow" о біносі-
навѣ Полаковѣ до Русиновѣ.)

"Уніл съ Русею" — се справа перворяд-
каличе авторъ брошюри "Polityka Nerg-
wów".

«...ко тутъ дойдемо до єдності,
о столько змісакмо на...» — але заразъ
дає: "о сколько ж успособимо Русиновѣ
шовізми, о столько скрізько ворожій намъ си-
лы". Такъ отже вже на самому вступѣ выходить
у автора на верху мѣщанина, а ради
неясності въ понятію "рускіи справы". Заразъ
на вступѣ зводить бѣдь цѣлу справу на зо-
вѣсьмь блудну дорогу, на дорогу релігійнихъ
спорівъ. Самъ, правда, признае и остерігає:
"не забуваймо анѣ на хвилю, що въ Россії есть
три разы (больше якъ пять разъ), бо надъ
15 мільоновъ — прим. ред. Дѣла) столько
Русиновѣ якъ у насъ", и то, треба додати,
православныхъ, або, якъ авторъ называе, шиз-
матицкихъ Русиновѣ, а якимъ того тыкає
сюда заразъ свою релігійну справу, новыѣ то
справа польска не була нѣчимъ іншимъ якъ
справою католицизму, а зновъ руска справа
справою православія. Тычакомъ самъ фактъ,
що зъ 18-ти мільонового народа руского боль-
ше якъ 15 мільоновъ възнає православну вѣ-
ру, повиненъ бути вже самъ собою остерегчи
п. А. Z. мѣшати въ біносінавѣ Полаковѣ до
Русиновѣ релігійну справу, бо ачайже не
схоче жадати отъ галицкихъ Русиновѣ, щоби
они вирѣкались православної більшості свого
родного народа, а тымъ больше еще противъ
ней воявали. Скоро п. А. Z. стає на становище
релігійной нетерпимості, то вже тымъ
однимъ ставляє цѣле питанье зовѣсьмь блудно.
Наш рускій народъ не дастъ себе роздѣлiti
и розшматкувати релігійными спорами.

Але послухаймо попереду, яка се має
бути та унія съ Русею?

П. А. Z. зовѣсьмъ справедливо признае,
що Русиновѣ не вишли з гр. Стадіонъ, але
що они були и суть силою своєї незапереченої
народності, бітурбно такъ бѣдь великоруского якъ и бѣдь польского народа. Даліше
переходить п. А. Z. до угоды съ Русинами.
«Котра сторона має розпочати дѣло угоды?»
Не Русиновѣ. Якъ жительница не може перша
освѣдчитися мужчинѣ, якъ Полаки, яко слабша
сторона не можуть безъ пониженія розпочати
угодової акції съ Россіанами, такъ само не
бѣдь Русиновѣ, але отъ нац. (Полаковѣ) мус-
кати вийти перші кроки до згоды. Есть се-
рдече політичної приналежності. А сей починъ
повиненъ вийти отъ насъ тымъ скоріше, тымъ
радіше, що вѣколи не будо отновѣднішою
хвалою до сего якъ теперішня. — Сама угода
зовинна віноситися такъ до суспільної об-
щины вазилено якъ и до законодавчого и по-
литичного поля».

1. Що до першого напряження съ поль-
ского п. А. Z. кладе головну вагу на біносінав-
и на польской інтереснавї до сві-
щества. «Зъеднати собъ поповѣство (плеб-
іанію) се значить привидати собъ средство
звіту на людъ».

2. «Въ біносінавахъ правнополітич-
ныхъ есть головною, основною подставою:
подвѣтитися по рівному всѣмъ, що толькъ
ви самі маємо, и що можемо дати». Сють такъ
таку засаду переводить однакожъ п. А. Z.
їа діловий спосіб. Се "все", чиже Полаки
важливи подвѣтитися съ Русинами, біносінав-
и только до школъ и то въ той
способъ, що наука обохъ языковъ обі-
гузувала въ цѣлій краю, заробивши язикъ ру-
сій въ заходній Галичинѣ, якъ язикъ поль-

скій въ всходній, — а по друге до спольного
подвѣту историчного имени, щоби нашъ край
назвати замѣсть "Галичина и Володимирія" —
краємъ польско-руськимъ съ гербомъ "ргу-
орle białymъ swiety Michał Archanioł w osze-
kiwaniu Pogoni"...

Читаючи такі точки "угоды", мусимо
хіба припускати, що п. А. Z. западто бувъ
занятый своими надмѣтною пілатоничними идеа-
лами, и що они понесли его надмѣтною високо
по надъ звичайнѣ житїе нашою сумною дѣ-
йствтвості, инакше бѣдь самъ мусїбъ бувъ спы-
тати себе, сколько реальної подставы має его
угода, сколько може она злагодити обопольний
супротивності и якъ уладити обопольний бѣ-
дності? Приглянувшись близине своимъ точкамъ
п. А. Z. скажи побачивъ, що тутъ бѣдь не
только не зроють *нікакихъ* уступокъ въ ко-
ристь обопольного помирення, але "ративно
повторивъ лише то, що вже не разъ, хочъ
въ троха отміній формѣ, говорилось его по-
передниками, а спеціально навѣть самою Re-
formt-ю, противъ котрои бѣдь за те справе-
дливо самъ повставъ. Першажъ точка йде влас-
не до того, чо хотїла Reformt: до поль-
ської агітації межи рускимъ людомъ. И Re-
formt и п. А. Z. хочуть добитися впливу на
руській людъ, а рѣжніца только та, що Re-
formt вкладає сей обовязокъ на самихъ Поляківъ, а п. А. Z. хоче се зробити впливомъ
приєднанихъ "плебаній". Хочъ вѣ Reformt,
що п. А. Z. не сказали виразно, якъ се має
бути той впливъ, то однакоже не тажко сего
догадатися. Въ обохъ случаюхъ людъ чи на-
родъ рускій не есть тутъ остаточною цѣлею
только средствомъ, котре має послужити
акоїсь інвѣто то висній, але — скажемо о-
твѣрто — зовѣсьмь неясної и нашему наро-
дови ледво чи хосеній ідеї.

Тутъ власне проявляєсѧ біудистъ ста-
новища такъ дотеперійшихъ польскихъ полі-
тиковъ въ загаль, якъ особливо п. А. Z.,
котрою только здаєса, що бѣдь іде новою
дорогою. Імъ здаєса, що досить поставить
собъ въ мысли ідею якоюи ірачної само-
стїйности державної безъ близшого означенія
їи основъ въ внутрінній устрою, а все про-
че вже само собою добре уладится. На дѣлѣ
виходить однакожъ противно, що треба попереду
знати, якю має бути та самодержавність,
щоби она служила добру народовъ, поки за-
чеся накликати людей, ба и другій народы
для сен ідеї. Се той самъ способъ ставили
диху попереду фундаментовъ, про котрый мы
вже перше досить говорили. Ты политики зо-
вѣсьмъ запізнають народъ, а вважаютъ єго
радише только за матеріаль, що має інъ по-
служити до ихъ троха чи не химерної будо-
вь. Колибъ они паматали о народѣ, они бѣ
перше спытали, якже се житїе має ему въ-
строитися въ той самодержавність: чи таке
мизерне, якъ ему назначалось въ конституції 3
мая 1791, чи таке, якъ мы доси єго бачимо въ
нашою теперійшою устрою краєвій? От-
же задумавши по важної надъ сии пытка-
нами, мусить ти политики признати, що доси
не всїли они выробити у себе не только и-
деалу народної щасливості, але навѣть са-
мого глубоко почувного бажання такої народної
щасливості. Їхъ просто нѣчого не обходить

роднимъ житїемъ историчнимъ. Сеї послѣдній традиції историчнї не мають

Поляки, але за те мають єи Русини — рускій
народъ. Сеї пародиа память про єго борбу

за свою волю и правду, що жіє єще доси въ
народѣ, въ єго п'єсахъ и устныхъ перека-
захъ. Не єсть се традиція борбы за свою

державу, але традиція борбы за то, що по-
винно бути першою основою кожної державы

— за народи на волю. Випливомъ сеї

традиції у руского народа єсть єго горяче бажан-
ня з єародної щасливості. У Поляківъ була

своя держава безъ народної щасливості и се

було причиною єи упадку; у Русиновѣ булише

одна борба за народну щасливості, не упята

въ форму державного строю, отже бажань сеї

щасливості безъ видного ідеалу осущимого.

Така отмінна исторія обохъ народовъ поста-
вила ихъ и въ теперійшости на отміннихъ

станищахъ. Поляки мають традицію самодерж-
авністи и підъ *президентомъ* впливомъ сеї

традиції разъ на разъ побиваються за самодерж-
авністю, а линяють на боцѣ питанье на-
родного добра; Русини мають традицію живого

бажання добра свого народа и підъ впливомъ

сеї традиції народної побиваються за осуще-
ніємъ свого бажання народної щасливості, за

добромъ народа, линяючи на боцѣ питанье про

самодержавність. Поляки разъ въ разъ

пытають Русиновѣ: чи хочете жити разомъ

съ нами въ одній державѣ? — чи хочете по-
вони Польщѣ? а коли не Польщѣ, такъ чи хо-
чите Польщѣ и Руси, або якъ каже п. А. Z.

"polsko-rusinskiego kraju", або федеративної

звязи Русиновѣ съ Поляками, якъ каже п. A. Z.

Миаковскій? Русини жъ разъ на разъ пытають

Поляковѣ: чи хочете добра нашого и свого

народа, чи хочете народної щасливості? дайте же се доказъ, а буде згода; у вашихъ

рукахъ власть, покажетьте отъ хочби въ Гали-
чинѣ, якъ ви павчилися на вашої сумної

исторії теперій тѣ нами обходитися; дайте

тутъ перше доказъ, якъ думаете въ съ нами

жити въ купѣ, чи схочете пошанувати наші

права, що ваші предки все ломали, чи схоче-

те дати наїть повну волю въ нашої роз-
вою народній, — покажетьте се теперій ось хочь-
би только въ Галичинѣ, а мы побачимо тогдѣ

їи поговоримо, якъ и що має бути дальше.

Осъ тѣй отміннї становища, на котрьхъ

стоять Поляки а Русини, а що не дають имъ

доси порозумѣтися. У кожного свое на умѣ,

тожъ звичайно въходить конецъ всїхъ пе-
реговоровъ помирення на народну пословицю:

"пойти въ дзвінь, а дѣлько въ калатаю."

Може посли сего поясненія зрозумѣє п. A. Z., для чого єго програма "унії съ Ру-
сю" видаєса намъ такъ інеральню, трохи

чи не воздушною; для чого дорога, котрою

бѣдь ступає, видаєса намъ нефтпвѣдною. Ска-
жемо отверто, що они наїть інвѣкъ не можуть

вдоволити, хочъ мы хочемо вѣрити въ добру

волю и цириу інтенцію автора брошюри "Po-
lityka Nergow". Мы мусимо бажати, щоби

ваша інтелігенція служила добру нашого наро-
да, заступала єго інтереса и за нихъ всю-
да и всею свою моральню силу вступалася,

а не можемо того бажати, щоби та інтелі-
генція була лише якими орудіями и то ору-
діємъ сльськимъ, "furka drzewa pod zimę", ра-
stwiskiemъ na wiosnę" для чужихъ інтересівъ

ходило о то, чтобы зберегти сей историчный памятникъ передъ рукою, мы и въ слова не говорилишь про се. Выдѣможъ много грошей на захованіе и удержаніе далеко меншихъ историчныхъ оствниковъ и памятниковъ ить на- шомъ краю, тоже и тутъ годится отповѣдно поступити. Рѣвножъ понимаю ту радость Поляковъ, коли наивысшою волю цѣсарскою восстановлено вывести зъ сего замку войско, гашъ доси въ касарнишъ способъ умѣщуване, и привернути сей замокъ зъ касарнъ въ ко- ролевскій замокъ.

Тутъ однѣожъ кончится згода. О що жъ
дальше ходить теперь? Чи —, щобъ говорити
урядовыть складомъ краевого выдѣлу, — чи
ходить о консервациї королевскаго замку
на Вавель? Нѣ! Зовсінь пѣ! Тутъ ходить
о отбудованье — о реставрацію королевскаго
замку, и то таке отбудованье, котре будомъ
достойне королевсков, в радиці цѣсарской ре-
зиденції. Каждый мусить наць призвати, що
же збереженьемъ королевскаго замку отъ-
руинъ, а его отбудованью отновѣдно до цѣ-
сарской чи королевской резиденції заходить
великаньска рѣжница.

Кто въкъ слуچай приглянутися, въ якомъ
станъ находится теперь сей замокъ, або кону-
бодай се одно въдомо, що биъ есть отъ дов-
гихъ, предовгихъ лѣтъ войсковою касарнею,
кто дальше знае, якон выставности вынагас и
мусить вынагати въ нынѣшихъ часахъ коро-
левска резиденціа, той може легко ошѣнити,
акихъ тутъ треба великаньскихъ вкладовъ,
сколько тутъ треба грошей, щобы зъ замку,
обернешого отъ довгихъ лѣтъ въ касарню,
зробити королевску а взгядно п'ясаренку ре-
зиденцію. Колибъ брати мѣру зъ самого сой-
мового будынку, то рахунокъ такъ предста-
влявсябы. Кошта вступныхъ пляновъ соймового
будынку выносили 15.000 зр., а сама будова
соймового будынку выносить вже около
1,500.000 зр. с. е. 100 разы больше, якъ
кошта вступныхъ пляновъ. Колиже вступий
пляны до отбудованя замку на Вавелю кошту-
јуть 22.000 зр., то посля тон самон мѣры
выносилибы кошта отбудованя що найменшое
100 разы столько с. е. 2,200.000 зр. Колиже
зважимо, що тутъ ходить о королевску рези-
денцію, то буде се зовсѣмъ непересадно ска-
зати, що кошта отбудованя выйдутъ значно
высше, — они выйдутъ въ великий милюны.

Теперь стане ясно, для чого каждый такъ
поважио задумуеся надъ сею справою. Коли
краевый выдѣлъ вкладас на край обовязокъ по-
посити конта вступныхъ пляшовъ, то очевидно
мас гадку наложити на край такожь и цѣлый
такъ великанъскій тягаръ отбудования королев-
скаго замку. Тутъ ходитъ оже о *цѣлѣ ми-
ліонѣ праваго гроша!* In Geldsachen h ngt
die Gem thlichkeit auf — и для того то кож-
дый пытас: на якой же се подставѣ, якимъ
се правоиъ? Тажь дочисливши до сего конта
соймового будынку тутъ впаковуеся на край
мало що не шѣсть милюновый, зовсѣмъ непро-
дуктивный тягаръ — и на якой подставѣ?

Чи есть потреба для краю ставити королевскій замокъ? Чи кошта такого замку могутъ сплати на край?

Мы не стоим тутъ зовсѣмъ на выключно рускомъ становище. Мы перенесемось навѣтъ на ставовище польско-народне и пытаемо, чи польской народъ въ Галичинѣ при всѣй своїй любвѣ для своей шнувшости потребує здигненя королевскаго замку, якій хосень може биѣти зъ того, яку хочбы навѣтъ идеальну користь? Нѣакон. Польскій народъ въ Галичинѣ, а тымъ больше рускій народъ має да леко важпѣйши, незрѣвано больше пекучи потребы. Страшна и щоразъ больше взростаюча нужда господарска не позвалас ему навѣтъ думати о королевскихъ палатахъ. Нужда выширює свои острій зубы зъ каждого куточка мы не можемо навѣтъ зъ чого стягнутись ви

школы; бездомный дѣти, калѣки и старцѣ валяются по улицахъ и нема имъ иѣякого пристановища въ красныхъ закладахъ: край не мае для нихъ крѣйца ря! Якимже правомъ можемо мы пориватись до будовы коштовныхъ палатъ? Кто сего жадає? Нѣ Цѣсарскій Домъ нѣ держава, нѣ интереса краю не жадають и не вынагаютъ сего. Есть се только фантатичне бажанье фантастовъ, не зважаючи на интереса своего власного народа. Мы радо признаемо, що краковскій замокъ зруйнованъ, касарнамъ постоемъ войска, що его переначено отповѣдно до потребъ войсковыхъ, черезъ то въ многоль збезъображеню его первѣстный видъ. Але чиже се вина краю? Чѣ край поробивъ тѣ змѣны и шкоды? Если с

сталося въ изслѣдство войсковыхъ порадковъ, то конта обновлена, чи приверцена въ *status quo ante* — спадаютъ изъ державу, але иѣжимъ чиномъ на край. Колиже ходить о здѣгненіе новой резиденціи, то се жъ тожь само не специально красный интересъ, але интересъ загально державный. Чи сакъ, чи такъ, край не може брати на себѣ такихъ великанъскихъ тягаровъ. Вже дотеперьшии тягари пригнетаютъ нашъ край мало що до пекынности — тожь будобы часъ перестати бавитись въ иѣчимъ неоправдану паньску розтратиость и фазшиву блескотливость.

У привилеїваний лихваръ.

(K=弱の風ふ。)

„Коли однією ратуною можна лише по-
дати тымъ сторонамъ, що виступають передъ
судами съownими оправданими захлобами, то
и въ стороны въс. сойму належить оставить
просячимъ до волъ, чи скотять свои жадані
побъ заглядомъ обмеженія банкowychъ претенсій
пирати на дорозъ законопъ”.

„Остано вѣдь на мѣрѣ заставити сѧ, чи вѣс. соймъ має тревати при першій частинѣ своїй тогорѣчної революції, с. в. що до ревизації статуту тѣхъ кредитовихъ закладовъ въ загалѣ, а въ особенности селянського банку. Въ томъ поглядѣ комисії прації думаве, що познаніши разъ лихо, не можна остати въ половинѣ дороги, витыченой вже разъ вѣс. соймомъ своїї революції, але противо-, треба настягати на те, щобы чимъ скоріше виселѣджене стасть рѣчей и видано конечній варідженія, тымъ больше, що аномальний стасть задовженихъ хлѣбороббівъ грозить имъ неминучою руиною матеріальною“.

„Той станъ подъ каждымъ взглядомъ критичный представляется намъ найснѣйшъ зъ самого справедлания на отбутыхъ днія 27 цвѣтня 1882 р. тринацѣтыхъ загальнихъ зборахъ, управненыхъ до голосования членовъ галиц. банку селянського. Въ томъ справедл. на стор. 7-й читаемо: „Щобы стягнута залегlosti, предпринято въ минувшомъ роцѣ кроки еквекуційній противъ 866 недбалымъ, довжникамъ и доведено до примусованої продажи 296 господарствъ, въ которыхъ 95 господарствъ перейшло въ руки новыхъ властителівъ, а 201 досталось банкови. Отъ часу существовання банку, с. в. отъ р. 1868 до конця р. 1881 изъ 67.425 удѣленыхъ загаломъ пожичокъ предпринято кроки еквекуційній противъ 9.244 довжникамъ и злицитовано 2.625 господарствъ, въ которыхъ 453 еквекуцій вще не уkońчено, въ дальшихъ же 2.172 господарствъ продано 704 господарствъ третымъ особамъ, а 1.468 набувъ банкъ“. Коли отже розважимо, що въ лицитованихъ въ тринацѣти лѣтахъ господарствъ загаломъ 2.625 пересѣчне число однорочне впадає несповна 202, то вже число спроданихъ господарствъ въ минувшомъ роцѣ 296 представле неоспоримый доказъ, що лицитації задовженыхъ господарствъ змагаються, а що и регуляція пожичокъ въ деревѣ новыхъ укладовъ такожъ не помагає, але радше побольшав руину матеріальну, якъ се показає въ поодинокого зб

ставленія билянсъ въ р. 1878, коли ще о такої регуляції банкъ не думавъ, съ билянсомъ р. 1881, коли ихъ не переставъ переводити. Після билянсу 1878 р. банкъ числивъ 51.376 довжниківъ съ гуною 7.872.234 зр., такъ що на кожного довжника випадало пересѣчно кругла 153 зр. довгу, а після билянсу за рокъ 1884 числивъ банкъ 41.164 довжниківъ съ сумою 6.945.452 зр., такъ що на кожного довжника припадає пересѣчно (опускаючи крейцары) 16 зр. довгу, рожниця отже по 15 зр. припада на кожного довжника больше до сплатення.

Що впрочемъ и самъ банкъ не заподозрилъ конечности вробити польгу своимъ довжникамъ, знаемъ про те такожъ добра. Позаякъ на подставѣ арт. 37 статутовъ обчислилъ банкъ отсotки отъ пожичокъ по конецъ мая 1878 р. по 12% отъ ста рѣчно, а отъ поодинокихъ рать въ припадаючомъ часѣ неплаченыхъ за проволоку по 15% отъ ста рѣчно, — то отъ червня 1878 р. внижились отсotки такъ отъ пожичокъ, якъ такожъ за проволоку отъ поодинокихъ по тѣмъ часѣ запавшихъ, а въ разчинци не сплачены рать на 10% отъ ста рѣчно. Ог҃ь р. 1881 для такихъ пожичокъ, котрѣ за выданьемъ въ 5% листахъ держивыхъ або 5% облигаціяхъ комунальныхъ бувають удѣлюваний або конвертований, установилъ

лено стопу процентову на 8%, а на случай
зарплаты на 9% бѣть ста рѣчно. Але и тѣ
силія банку супротивъ величеннаго долгага,
который оставать иль двинѣшихъ лѣтатъ, не
имаютъ практической цартисти; обицданье во
процентови стопы що до нихъ по концѣ маю
1878 р. не має всекімъ зѣца, а обицданье
бѣть того часу на 10% бѣть ста рѣчно не можна
увидѣти такожъ за бѣгомъ дніе, а тымъ менш
легче, о сколько то обицданье може бути
одними загальними зборами укалене, а дру-
гими внесене, — и едине стопа процента взы-
нена статутами не будзы проблематично
цартисти ли должники.

Въ тыхъ ось признакъ приведены
въ съмнѣи:

Во Львовѣ днѣ 12 жнвння 1901
г. р.

В. Коноваловъ

Одержаністьмо сльдуоче

Почтамта Редкинъ

Польскіи газеты таинъ львівській архієпісопії
кіївській и візантіанській відуть бти, джако
вінъ заводы, нападаючи на мене під час
офиціяла и посуджуючи мене о учинені
хидієцевального духовництва. Але та
документи були только жаліві, суди же
тати, хоть не только честий Руспан, а
коханъ и честний Поляки дивувалися мені
чаню. Я далекій бти того, що критикувати
респонденціи такого рода обвинити підоз-
вателівъ Поляківъ, бо доводжено, що
артикулы и кореспонденціи походять з
іншихъ Русинівъ, пишучи
автажъ. Колиже... — «Істори» въ початку
часу... — «її» свои напады похирати з
фактами, пів'ять консисторіями и франкі-
скими рефератами, якъ въ ч. 232 бывшо
годов-ои въ д. 11 жовтня с. р., які тільки
представляють мою особу якъ таку,
будь-то завладіла консисторію и пра-
томъ и по самоволі тирана добре від-
съ архидієцевальному духовництву, а
въ консисторії и въ ординаріятѣ над-
голову и надъ мою волю не буде якъ
головъ съ своїми волими: то почуті
христіанською повинностю обвинити
нити свои чести и для того вислано
даню до Выс. ц. к. Намісничої Пречистини
основъ автентичнихъ рефутацій
консисторекихъ якъ и ординаріатівъ
помінутій, газетами польськими надіслані
ты, суть ложній и лише тековський авторъ
котрихъ оригінали зовсімъ інші скрип-
ютъ и кромъ ординаріятского бти брани-
рентівъ походять. Ординаріятскій же ре-
дагується въ того часу, коли и було засну-
торомъ апостольскимъ архидієцемъ, а
метомъ була петиція певного пра-
відомства а львівську Академію
іншихъ оповѣдей и бти освіщеннего част
ли заключення супружества. Помінутій
якъ газетъ запозичили статтю

ни газеть запознанъ становищо
якобы быть мѣгъ съ дівцевальныи
самовольно обходитися, коли это друга
ствія есть приизваний до каноничнѣ
жавныхъ законовъ, до помощи и раб
женій ВПр. Ординаріту, до ухиль
даніяхъ консисторскихъ виновніхъ, до
бленыхъ рефератовъ другихъ консистор
совѣтниковъ и референтовъ, при тѣхъ же
е поднести належить, що мои рефераты
и суть инишій, а не тѣ о обездеженю паро
въ справахъ дисциплинарныхъ, за котрѣ
обвиняютъ; що офиціялъ не разпоряди
зурами церковными и перемѣщеньи
стѣрѣвъ. Таке тѣсне вваченіе жалъ
писы офиціала и то на експедиції
сторекихъ ін currenibus, понеже ука
важившихъ дівцевальныхъ спрашъ
подписы задержаній суть ВПр. Ордин
и нимъ завсѣгды предпринималася. Ти
правдѣ вѣ много чести, складти все ш
годову и на мою волю.

якобы в допускаемъ подкупство при избахъ парохіальныхъ и при обсаджени парохій. Все бо то есть въ загадѣ неможливы, же такой конкурсы не только письменнъ, устній, а также обсадженія парохій примиае каноничне, въ 12 членовъ можна міюмъ просинодальныхъ екзамінаторіи, тымъ менше, що обсадженія парохій въ двохъ речицяхъ, въ марцю и въ квітні кали Вореосв. Архипастырь во Львовѣ бував, и то на повныхъ засѣданіяхъ єпархіихъ підъ предсѣдательствомъ тогоже одну въ лучшихъ парохій убивавши від 10—60 кандидатовъ, а коли лишишихъ си отримати може и отриє, тогоже суть нарѣканія неотриманішъ парохій а особливо, если не суть власни соблени и если доверна короткай часъ а пастырствѣ лгистивале.

настърѣствъ двиствуали.
Дотычно рефератъ ін discri-
накаванія и перемѣщенія проиниши-
пастырѣвъ мушу зауважати, що таї
не дѣються поспѣшно, але по канонич-
ствѣ и провѣреню жалобъ, иль прѣ-
лованый має право выключити вѣ-
сѣдкобъ, ставленыхъ обжаловуючи-
того має биъ право ставити свояхъ
и свои оправданія власноручно до
елѣдства писати. Такожъ прислугу
рекуреу до другои и третои инстанціи
выпадки, що В. ц. к. правительство
ставѣ дерикавныхъ закономъ жалобъ
и перемѣщенія выкроачаючи душо-
И таїи сопроважаючи ординаризъ

выкroтены и по такомъ справдженю выповнились правителстvennyi требование. Чія справа була чиста и возможна, той не дававъ жадного покривленія въ стороны консисторіи и ординаріату. Но ишь, коли вайша справа честна и невозможна, то тогда выповнялась только повинность, чтобы сказали а не обивати правду, особенно, где заходитъ дисциплинарій. Такъ може заходить у того и у другого икесъ только уроcne незадоволеніе. Священники приходили съ своими ликвидациими и дисциплинарными справами, бувають завѣтъ отсыпани до самого Впр. ординаріату, а рѣвно взвѣтъ завѣтъ ихъ увагу на рѣшения заѣданъ консисторіскихъ.

Наконецъ маю додати еще то, что не маю быть даванъ жадныхъ засинъ съ политичными дневниками рускими, и что вже бѣль давна не занимаю жадно политикою. Такожъ вызнаю циро и отверто, что я исколи не наступавъ якъ на жадну другу, такъ также и на польську народнѣсть ако таку и еи права. Пріятно менѣ, що въ красибъ сїмъ говорится о Русинахъ и о языцѣ рускому, що въ львовскому университету раздаває голось ректора магніфика иль сегорчной інавгураційной мокї якъ о Полякахъ такъ и Русинахъ, особенно же що йго Експедиції панъ министръ Флоріанъ бар. Земляковскій покликуючися на заѣданъ Божій о любви, возвавъ такъ Поляківъ якъ и Русинівъ, щобы взаимно любилися и съ собою въ мирѣ просківали.

2 листопада 1882.
Львовскій, офіціалъ.

ПЕРЕГЛІДЪ ПОЛІТИЧНИЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Спільні делегації.) Комісія спільніхъ делегацій занять тепер студіями придѣленыхъ имъ предложеніемъ и выпрацюваньемъ рефератомъ. Понада засѣданія делегацій маю розночатися съ концепцією тихъ тижднія. Спільне министерство предложило делегаціямъ слѣдуючій спільний буджетъ австро-угорской монархії на р. 1883. I. Видатки на министерство справъ зъ заграницъ 3,550,000 зр.; II. на министерство вѣйнъ 1) зъ чайній видатки вгіто на столиче войско 94,905,161 зр., а netto 92,456,365 зр. (о 40,081 зр. бѣль, якъ въ буджетѣ на р. 1882). Надзъчайній видатки на 1883 виносять 7,508,157 зр. (о 821,087 зр. бѣль, якъ въ буджетѣ на р. 1882). Загальний видатки (зъчайній и надзъчайній) netto на сточій войску виносять отже въ буджетѣ на 1883 р. — 90,964,522 зр. (о. в. о 861,105 зр. бѣль, якъ въ р. 1882). II. на мінінію. Загальний видатки netto 9,062,224 зр. (бѣль о 4,395 зр. якъ въ р. 1882). Загальний отже видатки министерства вѣйнъ на столиче войску и маршу на р. 1883 виносять brutto 111,575,542 зр., а загальний видатки netto 109,026,746 зр. (о 865,563 зр. бѣль, якъ въ р. 1882.) III. Видатки на спільне министерство скарбу. 1) На центральний зарядъ, центральну касу въ департаментѣ рахунковъ виносять видатки netto 171,201 зр. 2) Етажъ пенсійний виносять 1,788,541 зр. (о 36,000 бѣль, якъ въ р. 1882). Загальний видатки netto на спільне министерство скарбу виносять отже 1,959,782 зр. Сума всіхъ спільніхъ видатківъ netto виносять зъвішь 114 ½ міліона зр. — Зъ наведенныхъ циферъ спільного буджету, предложенного до ухвалы делегації, бачимъ, що спільні видатки прелимізовани на р. 1883, суть далеко вище отъ видатківъ ухваленихъ делегацій на р. 1882. Въ етажъ министерства вѣйнъ особливо цікавий для нацъ відниці на фортификації въ Галичині. Министерство вѣйнъ жаде въ буджетѣ на р. 1883 на перманентній и полій фортификації въ Галичині загальную суму 1.670 000 зр. (о 570,00 бѣль, якъ ухвалили делегації на р. 1882). Си цифри богато говорять! На фортификації Кракова жаде министерство 730 000 зр., а то на укріпленіе 700,000 зр. (якъ рата зъ призначеної давнійшої загальної суми 3,000,000 зр.), а на нові каноны 30,000 зр. (якъ перша рата зъ загальної суми 60,000 зр., призначенихъ на 120 новихъ канонівъ; одинъ канонъ переліта зъ старого матеріалу коштувати буде 500 зр.). На фортификації Переяславля жаде министерство вѣйнъ загальную суму 840 000 зр. (о 440,000 зр. бѣль, якъ въ р. 1882). Розходы на фортификації Переяславля обчислено на 5½ міліоновъ зр. Зъ того видано въ 1881 и 1882 рр. 800,00 (по 400,000 зр.). На 1883 жаде министерство на укріпленіе Переяславля 700,000 зр. (о 300,000 зр. бѣль, якъ въ р. 1882), а 140,000 зр. на нові каноны и перевозъ готовыхъ вже канонівъ въ Віднію до Переяславля. — Кромѣ того встановлено въ буджетѣ на р. 1883 еще 100,000 зр. на оружія для польськихъ (легкихъ) фортификацій, якъ на случай війни съ Россією требабы построити въ Галичині. И осо маю загальну суму 1,670,000 зр. на фортификації въ Галичині! Въ мотивахъ своихъ до поодинокихъ тихъ позицій подле министерства вѣйнъ слѣдуюче. Що до Кракова, то министерство заявляє, що лишь зъ уваги на трудне фінансове положеніе державы не жаде бѣль, якъ лиши 730,000 зр. на фортификації Кракова, але зъ уваги на милітарну потребу виша рата будабы пожадана. Що до Переяславля, то министерство заявляє, що позиції зъ уваги на трудне фінансове положеніе державы не жаде бѣль, якъ лиши 840,000 зр. на фортификації Переяславля.

Строеніе фортификацій поступало дуже помалу, а зъ того моглабы вийти шкода для державы. Наконецъ що до польськихъ фортификацій заявляє министерство, що вправдѣ польський укріпленія строяться лишь въ хвиляхъ передъ самою війною, але о ихъ уоруженіе треба напередъ вже подумати, и приготовити оружіе. — На сколько спільній делегації прихильяло до жадань министерства вѣйнъ, — позабавомъ довѣдаемося.

(Зъ угорской делегації.) На засѣданію комісії угорской делегації референтъ комісійний дръ Фалькъ інтересувавъ мін. Кальюкі, ділчого цѣсаря доси не отдавъ визиты королеви Італії. Кальюкі отповѣдѣ, що се сталося зъ тон причини, що зъбѣздъ не могъ отбутися въ Римъ, где особа цѣсаря могла статися предметомъ демонстрації прихильниківъ двохъ таборівъ (короля и папы), — а сего цѣсаря не желавъ. Министри італійські не могли згодитися на іншіе мѣсце зѣзду и для того ревізита цѣсаря отложили на позанійше. Вирочимъ мѣжъ обома державами пануютъ якъ найлучший обіщенія.

(Розрухи противъ жидовъ) повторилися съ початкомъ сего тиждня въ Угорщинѣ, именно въ містечку Гоист коло Найзіда. Товни народу розбивали жидовські шинки и дома, нищили до машинъ знаряды. Одну жидовку, жінку купця, застрѣлено. Кромѣ жидовки згинула ще одна особа.

(Попытъ въ Тиролю и Каринтию.) Въ вересопії паняла познъ першій разъ сего року Тироль и Каринтию и починала величезній шкоды на зъвішь 15 міліоновъ зр. Въ жовтні повторилось тое нещастство въ тихъ краяхъ, и хочь не въ таїкъ мѣрѣ, якъ першій разъ, то все таки сталося дуже доткливимъ для потерпѣвшихъ вже разъ жителівъ.

ЗАГРАНИЦІЯ.

(Россія.) (Вѣсти зъ Петербурга.) „Новое Время“ звѣщає, що черногорскій князь замѣрле утворити въ Петербурзѣ черногорске посольство. „Голосъ“ звѣщає, що воєнний министръ виїхавъ до Литовского Бреста оглядати жабинсько-пинську жільницю, тепер вже виготовлену, и таїшій укріпленія. До „Одесского Вѣстника“ телеграфують зъ Петербурга 19 (31) жовтня, що на тамошній биржі товарній и фондовій появився зъвішь 3,550,000 зр.; II. на министерство справъ зъ заграницъ 3,550,000 зр.; III. на министерство вѣйнъ 1) зъ чайній видатки вгіто на столиче войско 94,905,161 зр., а netto 92,456,365 зр. (о 40,081 зр. бѣль, якъ въ буджетѣ на р. 1882). Надзъчайній видатки на 1883 виносять 7,508,157 зр. (о 821,087 зр. бѣль, якъ въ буджетѣ на р. 1882). Загальний видатки (зъчайній и надзъчайній) netto на сточій войску виносять зъвішь 114 ½ міліона зр. — Всі газети подають зъ різнихъ сторінъ вѣсти о новихъ іроневѣртвахъ и крадіїахъ. Скоцінський банкъ до крыхти зруйнований іроневѣртомъ кольканайції міліоновъ черезъ касієра Рыкова. Мѣсто Скоцінъ загрожено руиною задля сего іроневѣрта на сїмъ міліонівъ зр. Зъ Костромы телеграфують до „Одес. Вѣстника“, що касієръ банку въ посадії Большій Соції втекъ захопивши съ собою 20,000 руб. въ Білостратградъ на поштѣ открыто іроневѣрство 42,000 руб. черезъ тамошній поштмайстеръ. — На медицинській курсі въ Петербурзѣ тиснутся жінчины. Министерство позволило будо толькъ 10 мѣсць на медицинськихъ курсахъ для жінчины, а тымчасомъ зголосилось 150. Рада професорівъ встулася за тымъ, щобы допустити всіхъ зголосившихъ жінчин. — Министерство фінансівъ заострило контролю на всіхъ коморахъ по західній границі.

(Зъ Полтавы) звѣщають до „Южного Краю“: дnia 9 (21) жовтня о. р. о 10 год. вечоромъ начинулась поліція на краю мѣста на зборище около 200 людей, котрій при наближенію поліції почали втікати крізь окна и двери. Поліція заінокала колькадесь якъ. Яка була цѣль сихъ зборівъ — невідомо. — Побля пайновійшахъ вѣдомостей чи то король не принявъ даниою тесеръ шкодного кабінету Пирочанца.

Петербурзкое „Новое Время“ получило зъвішь кореспондента зъ Рущука спроваданье о недавніймъ побытѣ короля Милана въ столяції Болгарії. Кореспондентъ добачивъ зъ королемъ внесликомъ. На гальовомъ обѣдѣ даної въ честь Милана, онъ анѣ однімъ словомъ не згадавъ про Россію, мимо того, що присутній болгарокъ офіцери були самі Россіянини. Такъ само на обѣдѣ російськихъ офіцірівъ, даної въ честь Милана, онъ анѣ не згадавъ о російській армії, мимо того, що министръ Соболевъ явився въ російскомъ мунілурѣ. Зъ тони причини мѣжъ таїшими офіцірами повстало велике невдоволеніе, а на князю болгарокому вчинило тос такожъ прикре враженіе.

(Франція.) По новоду непорядківъ запанувшихъ поспідніми часами въ бѣльничнихъ мѣстахъ Франції, правительство видало и оголосило до „Journal Officiel“ декретъ, котримъ обмежує право уживання динаміту. Власти будуть мати контроль надъ динамітомъ отъ его выходу зъ фабрикъ ажъ до мѣсяця призначення. Такожъ рѣшило правительство въ мѣстѣ Монсі де Мінъ, где, якъ звѣстно, насампередъ розпочалися розрухи робітниць, установити постійний гарнізонъ війська.

(Тунісъ.) Въ Тунісій умеръ бей Мугамедъ Садокъ. Безъ жаднихъ перешкодъ сынъ его, правиль наслѣдникъ Али бей вступивъ на престоль.

(Англія.) Англійскому парламентови предложило правительство дипломатичніи папери, дотычніи египетовъ справы. Они не заключають въ собѣ нѣчого такого, що не було ѿще доси въявлене. Якъ можна вносити зъ дотенершніхъ заявлень, правительство англійске не швидко єще зможе внести въ парламентъ свою предложеніе о реформахъ въ Египтѣ. Тимчасомъ Англія веде безперстанку переговоры съ Німеччиною и Францією. Поки стануть вѣдомі результаты тихъ переговоровъ въ справѣ египетській, то поки що публична оцінка Англії занята тепер судью Араби-паші. Отъ часу, якъ египетське правительство пристало на то, щобы обороны Араби-паші въ процесії бувъ даны англійскій адвокатъ, отъ тоги ситуація въ Каїрѣ значно змѣнилася. Все крутилосяколо открытою кореспонденції Араби-паші съ Константинополемъ. Кореспонденція таї есть для Араби дуже облекаючимъ обстоятельствомъ. Кореспонденція таї добтала англійскому адвокату Араби-паші отъ тогоже сина Могамеда. Араби бувъ похованъ ти письма въ різнихъ мѣсяцяхъ свого дому на той случай, єслиби они були потрібні якъ свідоцтва для его оборони. Єсть 69 документівъ — на котрій англійске правительство кладе велику вагу. Араби радъ бути увільненіемъ; на слуху увільненія була бажана дожити вѣку въ котройсь зъ англійськихъ провінцій. Теперъ приготовлено до процесу и що-разъ новій інструкції дасъ своимъ адвокатамъ.

(Сербія.) Надъ тымъ молодымъ славянськимъ королевствомъ, котрое по війнахъ противъ Турківъ, здавалося, здобуло собѣ красну и щасливу будучисть, — затягають тяжкі хмары. Не потрібно було ажъ револьверовою вистрѣлу вдеси по стражемъ Марковича на короля Милана, єсли що кожому представившося въ правдивомъ свѣтѣ.

(Сербія.) Надъ тымъ молодымъ славянськимъ королевствомъ, котрое по війнахъ противъ Турківъ, здавалося, здобуло собѣ красну и щасливу будучисть, — затягають тяжкі хмары. Не потрібно було ажъ револьверовою вистрѣлу вдеси по стражемъ Марковича на короля Милана, єсли що кожому представившося въ правдивомъ свѣтѣ.

(Сербія.) Надъ тымъ молодымъ славянськимъ королевствомъ, котрое по війнахъ противъ Турківъ, здавалося, здобуло собѣ красну и щасливу будучисть, — затягають тяжкі хмары. Не потрібно було ажъ револьверовою вистрѣлу вдеси по стражемъ Марковича на короля Милана, єсли що кожому представившося въ правдивомъ свѣтѣ.

(Сербія.) Надъ тымъ молодымъ славянськимъ королевствомъ, котрое по війнахъ противъ Турківъ, здавалося, здобуло собѣ красну и щасливу будучисть, — затягають тяжкі хмары. Не потрібно було ажъ револьверовою вистрѣлу вдеси по стражемъ Марковича на короля Милана, єсли що кожому представившося въ правдивомъ свѣтѣ.

(Сербія.) Надъ тымъ молодымъ славянськимъ королевствомъ, котрое по війнахъ противъ Турківъ, здавалося, здобуло собѣ красну и щасливу будучисть, — затягають тяжкі хмары. Не потрібно було ажъ револьверовою вистрѣлу вдеси по стражемъ Марковича на короля Милана, єсли що кожому представившося въ правдивомъ свѣтѣ.

(Сербія.) Надъ тымъ молодымъ славянськимъ королевствомъ, котрое по війнахъ противъ Турківъ, здавалося, здобуло собѣ красну и щасливу будучисть, — затягають тяжкі хмары. Не потрібно було ажъ револьверовою вистрѣлу вдеси по стражемъ Марковича на короля Милана, єсли що кожому представившося въ правдивомъ свѣтѣ.

(Сербія.) Надъ тымъ молодымъ славянськимъ королевствомъ, котрое по війнахъ противъ Турківъ, здавалося, здобуло собѣ красну и щасливу будучисть, — затягають тяжкі хмары. Не потрібно було ажъ револьверовою вистрѣлу вдеси по стражемъ Марковича на короля Милана, єсли що кожому представившося въ правдивомъ свѣтѣ.

(Сербія.) Надъ тымъ молодымъ славянськимъ королевствомъ, котрое по війнахъ противъ Турківъ, здавалося, здобуло собѣ красну и щасливу будучисть, — затягають тяжкі хмары. Не потрібно було ажъ револьверовою вистрѣлу вдеси по

До послѣднаго чл.-а „Дѣла“ вкрадася безъ вины редакціи груба ошибка що до грунтового податку. Въ новинкахъ подано вѣсть о продовженью речинца до рекуреу противъ хибного вымѣру и приписанія грунтового податку, — вѣсть разглаголену перифѣтно польскими газетами, а бѣтакъ за ними повторену такожъ и въ гдекотрыхъ рускихъ письмахъ, — а черезъ неувагу складача опущено нашу замѣтку, що тая вѣсть не має нѣякої подставы и только може на склону наразити податниковъ. Тожъ нынѣ подадимо тѣ уваги:

— Вѣсть о продовженью речинца до поданія рекуреу противъ хибного вымѣру податку грунтового ц. к. кр. дирекцію скарбовою на часъ неозначеный, подана польскими газетами, не має нѣякої подставы правної, бо жадна власть администраціи скарбова не може зъ уряду, а вже нѣколи на неозначеный часъ продовжати (уст. зъ 19 мар. 1876 ч. 28 Д. у. д.) речинца рекуреу и жадна власть не выдала въ сирії податку грунтового такого розпорядженія. Выдано толькъ розно рядженіе, що рекуреу противъ грунтового податку, ѿ сколько въ нихъ вѣдомо закіодъ хибного приписанія податку бѣть грунту непостіданого податникомъ, отже бѣть грунту чужого, будуть разѣшаніи и тогдь, колиъ они бѣли спбзней.

Тожъ звергаемо на се увагу всѣхъ интересованихъ, щоби не далися обаламувати ложными вѣстями и вчасно внесли свои рекуры (с. е. найдальше въ протягу 30 дній бѣть доручена наказу заплаты).

Вѣсти епархіальни.

Зъ А. Епархіи Львівської.

За пропозицію принятія: I. на Быткѣвъ, дек. вадвіріанського, о. Теодоръ Авдѣковичъ зъ Молотова; II. на Знесіннѣ, дек. львівського, о. Айталь Билинкевичъ, завѣдатель Знесіннї; III. на парохію Підгірію, дек. бучацкого, додатково предложеній колегорами до презентовання о. Андрей Інєвичъ, парохъ Іванівки, дек. гусьтинського; IV. на Дмитрівѣ, дек. холоївського, со: 1) Антоній Оджинський зъ Висоцка; 2) И-

політъ Штегрінъ зъ Стрѣльківъ; 3) Порфірій Руденський зъ Жиравки.

Презенту получили со: 1) Іосифъ Харжевський на парохію Сопоти, дек. пістянського; 2) Тадеуш Кончевичъ на Тростянець, дек. заозецького.

Душпастирські посади получили новопоставленій пресвитер: 1) Павло Чмола яко сотрудникъ въ Гумніскахъ; 2) Філіппъ Пелехъ яко сотрудникъ въ Новосілці заг.; 3) Орестъ Коновалець яко сотрудникъ въ Буску; 4) Іоанъ Гощанюкъ яко сотрудникъ въ Ферескулѣ; 5) Константина Щіпникъ яко сотрудникъ въ Заболотовѣ; 6) Іоанъ Рудницкій, приватный сотрудникъ зъ Борищковець, получивъ завѣдательство Стрѣльківца, дек. кудринецького; 7) Володимиръ Радзикевичъ получивъ сотрудництво въ Гороховцій, дек. бороданського.

Цертифікатъ получивъ и. Володимиръ Левицкій на Ш-їй рікъ богословія.

Переписка Редакціи и Администрації.

Вч. о. А. П. въ Тустановицяхъ: Дня 29 липня присланій намъ Вами 2 зп. для уважнѣнія Русподѣль передали мы на руки дра Іва. Добриньскаго, адвоката краевого.

Завѣданіе.

Выдѣлъ акад. товариства „Академичне Братство“ (передъ тымъ „Дружній Лихварь“) изымає всѣхъ тыхъ Папівъ товарищівъ, котрій виножи-чили книжки зъ товариства, а доси еще ихъ по-слія означеного установу речинца не звернули, щоби до 14 дній зволили тії книжки звернути, позаякъ въ противнѣмъ случаю подастися ихъ імена до приподной вѣдомости.

Огъ выдѣлу тов. „Академичне Братство“ (передъ тымъ „Дружній Лихварь“) у Львовѣ, дня 2 л. падолиста 1882.

РУСКІЙ НАРОДНИЙ ТЕАТРЪ

Въ снамъ тов. Затѣза, ул. Францющанська ч. 7.

Въ Неділю 5 л. листопада 1882

БЪДНА МАРТА

оригинальна народна мельодрама въ 4 актахъ, д.

Млаки, музика И. Воробкевича.

Цѣни мѣсяцъ звичайний. Початокъ о год. 7.

ИЛЮСТРОВАНЫЙ КАЛЕНДАРЬ ТОВАРИСТВА „ПРОСВѢТЫ“ на рікъ 1883.

уложенный Василемъ Лукичемъ.

Содержанье Календаря (часть информаційна и литературна) дуже богате, а Уставъ церковный на р. 1883 уложенъ черезъ таходового знатока.

Цѣна 50 кр.

Достати можна въ товариствѣ „Просвѣты“ и во всѣхъ бѣльшихъ книгарняхъ Галичинѣ. Замовляючъ у „Просвѣты“ въ провинції получають 5 кр. на почту. Коли кто замовить бодай 12 примѣрниківъ, одержить 20% рабату.

Понеже накладъ невеликій, просимъ спѣшитися стъ замовленнями. „Календарь на р. 1882“ бувъ минувшого року до початку грудня вже вычерпаный.

Товариство „ПРОСВѢТА“

улица Краковска, ч. 14, 1 поверхъ.

Стефанъ Ларентій,
повѣсть Ельварда зъ англій-
ского въ двохъ томахъ, цѣна 2 зп. 70 кр., зъ пере-
сылкою поштовою 2 зп. 90 кр.

Достати можна въ адми-
ністрації „Дѣла“ або въ
книгарнії Ставронігійській.

Любовь

УБОГОГО МОЛОДЦЯ,

повѣсть Октава Фейлата, зъ
французкого. Цѣна 1 зп.
20 кр., съ пересылкою 1 зп.
40 кр.

Достати можна въ адми-
ністрації „Дѣла“ або въ
книгарнії Ставронігійській.

В. П. Пана

Гавріила Горецкого

укіченого богослова, упрашаю о
удѣленьї менѣ своимъ адресамъ въ
той цѣлі, щоби моя гла порозумѣ-
тися стъ нимъ що до устроенія хо-
рального співу моихъ прихожанъ
сесії зими.

Николай Роздольский,
гр. к. парохъ въ Сокали.

Угорський вина

блѣл и червоній, въ фляшкахъ и бочковкахъ, якъ такожъ власній винокурній копіаки и наливки можна у мене якъ найдешевше достати.

КЕКЕСИ КАЛЬМАНЪ

(Kékesy Kálmán)

власність винницѣ

въ Gyöngyös на Уграхъ.

Всякій посцененія и цѣнники посылаються гаромъ.

Пробна скрипка съ 12 фляшками по 0·7 литри стоить
бѣть же лінзинцѣ 8 зп. (4—25)

Хотячи вдоволити всѣлякимъ вимогамъ, устроили мы во Львовѣ при ул. Кароля Людвика, ч. 5.

Великій складъ повозовъ и возочковъ,

въ котрому завѣтды будемъ удержувати подостаткомъ богаты добрея повозовъ по всій місїї. При тревалості нашохъ бѣть давна зъ доброї славы вѣстивихъ виробівъ фабричнихъ сетьмо въ стаї продавати нашъ товаръ по найпримушніихъ цінахъ и принимамъ тутъ такожъ всії замовленія.

Шустала и Спілки
надвірна фабрика повозовъ.

(4—10)

Выдаваць и отвѣчальній редакторъ: Володимиръ Барвінський.

УНИВЕРЗАЛЬНІЙ ЗЕЛОВІЙ ЛѢКІ МОРИЗОНА ГІГАЙСТЕНЪ.

выробленій въ британській колегії здоровія въ Лондонѣ, славній въ Англії и въ цѣлому свѣтѣ, призначай многими лікарськими авторитетами и досвѣдочній чрезъ мільйоній доказаній вилученія суть найлевітнійшій средство для открытия корона якона педуги и для си точного вилученія.

Зерната Моризона служать въ знаменитий спосіб на всі случаи нестравности, отразы до стравъ, тяготи жовчі и нервовъ, на гостець и ревматизмъ, на жовтянію, хороби печінки, болъ нирокъ, гемороїди, золоту жилу, вередь (фистулу), болъ въ крижакъ, на всі випрски хоробъ наскрбныхъ, болъ очей, водяна опухлина и т. и., и т. и.

Система Моризона основує на тѣмъ: чистота крові есть головній же засіб кождой недуги.

Черезъ довно уживаніе зъбъ Моризона зъ соки ухиллються, кровь чиститься и переміллюється изъ нову живу другу жити.

Въ доказъ великої почтання для Моризона пахай послужить тое, що черезъ четырьограній субокрицію здигнено въ Лондонѣ памятникъ, ко-трый служить на приграду мѣста.

Цѣни зернія Моризона:

1 пара малыхъ пуделочекъ Нръ 1 и Нръ 2 стоять 150 зп. з. в.

1 „ середніхъ „ „ Нръ 1 и Нръ 2 . . . . . 320 . . . . .

Достати можна въ всіхъ реномованихъ торговляхъ.

Наша генеральна агентура заступає гуртови торговли ЮЛІЯ

ГРОССА въ Краковѣ.

Англійскія колегія здоровія.

7—8 MORISON & C. London, 33. Euston Roar.

Мимо підвищеного цла

на склько запасы виступнуть — поручас торговля

КАРОЛЯ БАЛЛАБАНА во Львовѣ

Городати Конго 1/2 кил. зп. 2—1/2 к. Куба 88

„ родинно „ „ 3— „ „ бѣльшои 92

„ Melang de Moskau „ „ 4— „ „ Цейльонъ дрѣб. 96

„ Imperial „ „ 5— „ „ грубозерн. 1—

найлучш. висѣвкѣ „ „ 170 „ „ „ грубозерн. 1—

Кавы, на склько запасы вы- „ „ „ найлучшои 104

стануть найдешевше. „ „ „ Перловон 104

1/2 кильо Сантось . . . . . 68 „ „ „ Мока . . . . . 1—

„ „ „ Гутамала . . . . . 72 „ „ „ „ 1—

„ „ „ „ „ „ „ „ „ „ „ „ Яви золотои 104

Свѣчки церковні чисто стеариновѣ бѣть якдного супо-
гату 500 грамовъ або 1/2 кильо — за 50 кильо зп. 52.

(6—?)

ОБЩЕ РОЛЬНИЧО-КРЕДИТОВЕ ЗАВЕДЕЊЕ

для Галичини и Буковини,

Товариство зареєстроване съ неограничену порукою

купує и продає Листы Довговій точно посля дневногъ курсу, ескон-
тует купоны тихъже льсобвъ, якъ и купоны ефектовъ державныхъ нафтъ
передъ речинцемъ, есконтує вексль и удѣляє пожички и зодатки на гно-
теку и за порукою.

ЗАВЕДЕЊЕ ПРИ ІМАЄ

ГРОШЕВІЙ ВКЛАДКИ:

а) на книжки щадничі по 6%,

б) на текучий рахунокъ (conto corrente)

за 30-дневнимъ виловѣдженемъ 6%,

за 14 „ „ „ 5%,

за 3 „ „ „ 4%.

Бюро Заведеня въ власномъ домѣ при ул. Орменськ. нръ 2,
на I-омъ поверхъ.

Дня 5 січня 1883 тягнене ТЕРСЕНЬСКОЇ ЛОТЕРІЇ ВЫСТАВОВОЇ

1. Головна выграна въ готѣвцѣ 50.000 зп.